

Jeg vil godt i den forbindelse spørge fru Gitte Seeberg, om det ikke er ekstremt firkantet og rigtigt at tænke på, at 2010-planen, som vi jo i opposition var imod før og nu, sådan egentlig bliver overholdt helt, selv om forudsætningerne måske har ændret sig. Skal den også gælde i 2009, hvis det værste skulle være sket og vi stadig væk har den samme regering? Skal den så også overholdes, selv om der er sket noget helt andet?

Er det sådan, at denne plan skal følges hundrede procent, uanset hvordan virkeligheden er rundt omkring – også om 3, 5 år, hvis uheldet er ude og den nuværende regering fortsætter? Selvfølgelig er uheldet ikke ude, vi skal ikke se så sort på det. Men vi taler om det som et teoretisk spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil da sådan set bare gerne bringe en efterlysning. Hvor er det i forhold til den debat, vi har her i dag, at jeg på Socialdemokratiets vegne har givet udtryk for noget andet, end vi stod for som regeringsparti? Det har jeg faktisk meget svært ved at se. Hvis der er nogen, der har ændret opfattelse af opposition og regering, så må det vist være ovre på den side, hvor fru Gitte Seeberg sidder.

Men når det er sådan, at svaret på mit spørgsmål er, at nu skal man jo holde de overordnede økonomiske målsætninger, så er jeg sådan set enig i, at det er vigtigt, at vi holder sammen på den samlede økonomi. Det var det, vi magtede. Derfor kom vi fra stagnation til vækst i de 9 år, vi havde ansvaret.

Men når det er sådan, at kommunerne og amterne under ét, alle kommuner, alle amter, har ramt præcist, når vi gør regnestykket op med beslutninger i næsten 300 organer, med en afvigelse svarende til 0,02 pct. for hele landet, for alle kommuner, for alle amter – og for at illustrere det i penge er det 3 kr. om måneden for en årssindkomst på 250.000 kr. – mener fru Gitte Seeberg så, at der er et ordentligt grundlag for at sige, at man ikke har overholdt det under ét, og at det kan berettiggende en straffeekspedition?

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det, jeg forsøgte at gøre, var sådan set at tage den kritik, der har været mod regeringen, alvorligt. Der har været kritik af nedskæringer, besparelser. Jeg har bare nogle gange svært ved at for-

stå den socialdemokratiske retorik. Det, der fremlægges fra regeringens side, de aftaler, der er indgået af regeringen med kommuner og amter, sikrer jo netop, at man ikke overstiger den vækst, som også den socialdemokratiske ledede regering ønskede i sin tid.

Det er sådan set min pointe. Der har jeg lidt svært ved at se, hvordan det kan føre til en så massiv kritik af både regering og Venstre og Det Konservative Folkeparti, for vi lægger jo sådan set ikke op til at bruge hverken flere eller færre penge end den tidligere regering.

Hr. Aage Frandsen spørger, om vi vil holde halsløst fast i 2010-planen. Jamen finansministeren er jo netop kommet med en ny finansredegørelse her for kort tid siden, og af den vil man kunne se, at der selvfølgelig er forudsætninger, der ændrer sig hen ad vejen, og sådan vil det jo også være. Der kan blive nogle forudsætninger med hensyn til arbejdsstyrken, og der kan være forskellige ting, der kan ændre sig.

Men jeg synes, det er væsentligt at holde fast i målet: at vi får nedbragt den offentlige gæld, at vi får nogle flere i beskæftigelse, at vi får oprettet flere job osv. Jeg synes, det er væsentligt, at vi holder fast i den målsætning, at vi ikke begynder at slække på f.eks. kravene til, hvornår gælden skal være betalt. Det er de målsætninger, vi fra konservativ side lægger vægt på.

Så undskyld til fru Line Barfod. Jeg ved ikke, om jeg kan svare. Jeg får lige lov til at svare kort på det sidste spørgsmål.

Det er ikke sådan, at man bare kan konvertere alt til nye udgifter. Sådan er det ikke. En stor del af de besparelser, som rent faktisk finder sted i statsligt regi, bliver jo brugt i kommuner og amter. Det kan jeg vende tilbage til næste gang.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Fru Gitte Seeberg siger, at der gælder de samme regler for kommuner og amter ud over hele landet. Det er jo ikke sådan, det opleves af borgerne i Vestsjælland, og jeg tror heller ikke på Frederiksberg.

Af borgerne i Vestsjælland opleves det, som om man skal straffes af politikerne, som har forsøgt at bevare sygehusvæsenet intakt, forsøgt at bevare psykiatriske sengepladser, og derfor har set sig nødsaget til at hæve skatteprocenten med 0,4 pct. i Vestsjællands Amt, og at man tvinges via straffen til at lukke sygehuse og nedlægge psykiatriske sengepladser, hvorimod man i Fa-